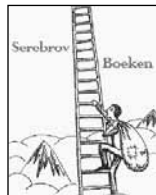

Trilogie 'Lessen van Meester G'

Boek I. Volg mij

tweede en vernieuwde druk

Konstantin Serebrov

Serebrov Boeken
Den Haag, 2016

©Serebrov Boeken, 2016
ISBN: 978-90-77820-37-7

Uitgever Serebrov Boeken: Guram Kochibrolashvili
Telefoon: 31 (0) 70-352 15 65
E-mail: serebrovboeken@planet.nl
Website: www.serebrovboeken.nl

Redacteur: Maria Toonen
Vertalers: Maria Toonen en Gouri Gozalov

Vormgeving: Konstantin Serebrov
Omslagontwerp: Gouri Gozalov
Afbeelding op de omslag: gravure uit Viatorum door M. Maier

Voor de illustraties in dit boek werd gebruik gemaakt van gravuren uit alchemistische verhandelingen uit de 17e eeuw:
Viatorum, Tripus Aureus en Atalanta fugiens door M. Maier;
De lapide philosophico door Lambsprinck; Mutus Liber, die welwillend werden afgestaan door Bibliotheca Philosophica Hermetica, Amsterdam.
Herdruk met toestemming van de bibliotheek.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook worden opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VERSCHEENEN BOEKEN VAN KONSTANTIN SEREBROV

Trilogie 'Lessen van Meester G'

1. Volg mij
2. Drie levens in een leven
3. Het Pad van alchemistische Fusie

Serie 'Alchemistische Leringen'

1. Verhalen van de alchemistische Meester G en zijn leerlingen over het geestelijke Pad
2. Spirituele Alchemie in woord en beeld
3. Praktische Alchemie

Serie 'Het innerlijk Licht'

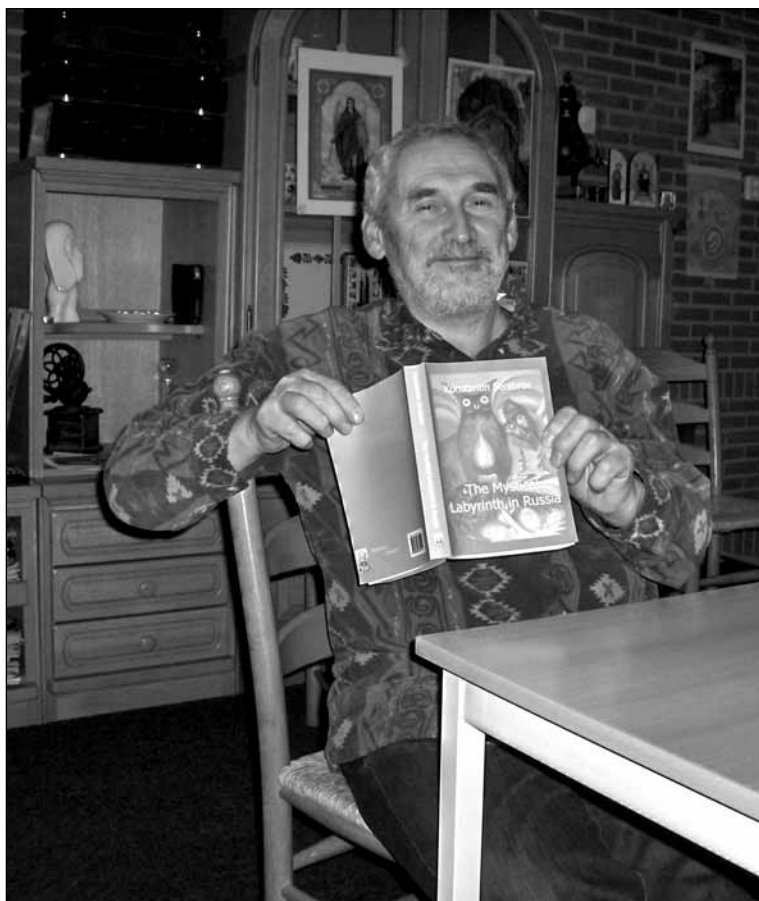
1. Lering van het innerlijk Licht
2. Geestelijke Adem: de Beoefening van Kriya Yoga

Serie 'Innerlijk Christendom'

1. Beschouwingen over het Pad van de Monnik, deel I
2. Beschouwingen over het Pad van de Monnik, deel II
3. De 22 Mysteriën van de Christelijke Weg

*Dit boek is ter nagedachtenis
van
Vladimír Stepanov, 'Meester G'*

INHOUDSOPGAVE

Lijst van illustraties.....	7
Voorwoord van de vertalers.....	8
Voorwoord van de auteur.....	9
Hoofdstuk 1. Ontmoeting met een geheimzinnige man.....	11
Hoofdstuk 2. De gecodeerde plattegrond van het Pad	22
Hoofdstuk 3. De mystieke ruimte van Moskou	56
Hoofdstuk 4. Het kruispunt van oneindigheden	65
Hoofdstuk 5. Het alchemistische labyrint van Moskou	85
Hoofdstuk 6. Drie boeddhistische aapjes.....	140
Hoofdstuk 7. De jazzband en het element Lucht.....	151
Hoofdstuk 8. De Stad der Dwazen	216
Hoofdstuk 9. Een ongewone manier van leren	248
Hoofdstuk 10. Een oase in Kiev.....	262
Hoofdstuk 11. Een ontoegankelijk sprookje	292
Eindnoten.....	305

LIJST VAN ILLUSTRATIES

Illustratie 1. Volg mij (kaftafbeelding)

Een Meester alchemist, die als zodanig herkenbaar is door het monnikshabit dat hij draagt en het boek in zijn hand, symbool van de traditionele kennis, ontmoet op een van zijn reizen een amateur alchemist. Deze amateur alchemist probeert op eigen risico zijn Materia Prima te transformeren. Materia Prima wordt hier gesymboliseerd door de ertsheuvel, waarop de amateur alchemist staat, en waarin zijn mannelijke en vrouwelijke beginselen zijn verborgen. Met behulp van vuur probeert hij deze beginselen uit het erts te smelten. De amateur alchemist houdt een staf, het symbool van wilskracht, in zijn hand.

De Meester alchemist wijst de amateur alchemist erop, dat het vuur dat hij gebruikt, geen Hemels Vuur, de voornaamste kracht in de Kunst van de Alchemie, is, maar een aards vuur en dat de amateur alchemist niet beschikt over de nodige spirituele kennis. Daardoor zal de alchemistische reactie die hij op gang probeert te brengen, tw. het uitsmelten van zijn beginselen, deze reinigen en smelten met het doel om de androgyne substantie Rebis te verkrijgen, geen correcte uitkomst hebben.

De Meester alchemist nodigt de amateur alchemist uit de traditionele Kunst van de Alchemie te leren, waardoor hij het alchemistische, innerlijke goud in overvloed zal kunnen verkrijgen. Het verkregen goud betekent in de symboliek van de alchemie, dat de Heilige Geest nu kan vertoeven in het gereinigde en verheven hart van de alchemist.

Illustratie 2	10
Illustratie 3	16
Illustratie 4	49
Illustratie 5	83
Illustratie 6	104
Illustratie 7	265
Illustratie 8	280
Illustratie 9	303

VOORWOORD VAN DE VERTALERS

Deze autobiografie is tegelijkertijd een Christelijk Hermetische verhandeling: het is een poging van de auteur om de Russische Christelijk Hermetische Traditie in literaire vorm te presenteren.

De lezer maakt kennis met de verborgen dimensies van het leven van een Russische spirituele Meester, via de belevenissen van zijn leerlingen. Om hun diepste wens, namelijk het kennen van de hoogste natuur van het menselijk Zelf, te vervullen moeten de leerlingen hun gewone leven opgeven. Ze moeten deelnemen aan de onbegrijpelijke en geheimzinnige missie van de Meester. Het Christelijk Hermetisme gebruikt het labyrint als een symbool van het pad naar de hogere werelden, waardoor de zoeker die het pad bewandelt getransformeerd wordt. Het verhaal werpt licht op het verborgen labyrint van o.a. de Moskouse mystieke salons, waar de leerling-alchemisten Kasyan en Gouri, onder leiding van de Meester G, degenen die het onbekende najagen ontmoeten. Het innerlijk leven van deze opmerkelijke mensen speelt zich af op de ijle gebieden, die zo nu en dan, door bijzondere avonturen, toegankelijk worden voor Kasyan en Gouri. Verborgen gedachten en ervaringen worden onthuld, waardoor de lezer gelegenheid krijgt om, samen met de auteur, het labyrint te bewandelen en zo een blik op zijn of haar eigen diepte te werpen.

De taal van het boek is spontaan, soms pittig, en duidelijk voor lezers met uiteenlopende achtergronden, die belangstelling hebben voor het onderwerp van geestelijke ontwikkeling, in dit geval in de periode van het Sovjetregime in Rusland. Er zijn toelichtingen op speciale termen en woorden, en specifieke Russische zegswijzen, maar als iets u onbegrijpelijk lijkt, zoek dit dan op via Google. Tenslotte danken wij onze vriend Wilfred voor zijn zeer welkome adviezen en ondersteuning bij de Nederlandse vertaling.

Maria Toonen en Gouri Gozalov

Dan Haag, februari 2016

VOORWOORD VAN DE AUTEUR

Het denkbeeld van innerlijke ontwikkeling heeft me altijd aange trokken. Vanaf mijn kinderjaren wilde ik in het geheim van het bestaan doordringen en achter het onzichtbare gordijn, die onze gewone waarneming beperkt, kijken. De meeste mensen geloven niet in een mysterie achter de zichtbare wereld. Daarom kon ik deze materie alleen met enkele vrienden bespreken, die net zoals ik meer vragen dan antwoorden hadden.

Toen ontmoette ik de man die mij de richting zou wijzen naar het ongewone Pad waartoe mijn hart zich zo onweerstaanbaar aange trokken voelde. Het kostte me echter een jaar om mijn oude opvattingen en voornemens opzij te leggen en mijn oude leven achter me te laten, en hem op zijn ononderbroken reis te volgen. Toen aanvaardde ik de leer die deze man in zijn hart droeg, en begon een lange zwerftocht met hem door vele steden en dorpen. De avonturen en nieuwe ervaringen en de groei van mijn zijn waren onmisbaar om de ondoorgroondelijke leer, die deze man in zijn hart droeg, te kunnen accepteren. Ik kan deze leer het best Christelijk Hermetisme noemen, waarvan geestelijke alchemie de praktijk is. Het leek me echter niet zinvol om een onbegrijpelijke, geconcentreerde alchemistische verhandeling te schrijven, dus heb ik gekozen voor het beschrijven van alle gebeurtenissen en ervaringen zoals die zich voordeden.

Tot slot wil ik mijn vrienden Gouri en Maria, danken voor hun hulp. Ze deden prachtig werk bij het selecteren en redigeren van het beschikbare materiaal. Gouri heeft de tekst verrijkt met vele interessante details, die al grotendeels uit mijn geheugen verdwenen waren.

Konstantin Serebrov
Moskou, januari 2001

Illustratie 1. Deze gravure stelt de hemelse engelen voor, die van hun toppen naar de aarde afdalen met het doel de slapende leerling te wekken. Het is tijd voor hem om wakker te worden en zijn ogen op de Heer te vestigen. Nu moet de leerling zichzelf leren kennen en de ladder naar de hemelse sferen beklimmen.

HOOFDSTUK 1. ONTMOETING MET EEN GEHEIMZINNIGE MAN

Al vanaf mijn kinderjaren was ik me bewust van een andere werkelijkheid. Het voelde heel dichtbij en nu en dan drong ik er spontaan in door, soms 's nachts in mijn dromen en soms gewoon overdag. Ik ben geboren in de Kaukasus, in een kuuroord stadje hoog in de bergen. Toen ik twaalf jaar oud was ontmoette ik mijn eerste geestelijke mentor, die mij mijn astrale reizen zou verklaren. Hij leerde mij de meditatietechniek en ademhalingstechniek van Kriya yoga. Echter, enkele jaren later, toen ik 17 werd en naar Kishinev¹ verhuisde, inspireerden de meditaties en Kriya oefeningen mij niet meer. Ik bleef er vanwege mijn ingeboren koppigheid toch mee doorgaan, uren achter elkaar, in mijn geheime meditatiecel. Ik had mijn provisiekast daarvoor verbouwd. Op de dag dat ik daarin mijn allereerste meditatie deed, hing ik een kleine foto van de grote Kriya Leraar, Sri Yukteswar², op aan de muur recht tegenover mij.

Zijn onverstoorbare blik steunde mij in mijn, grotendeels, vreugdeloze bestaan, en vóórkam dat ik een drukke agnosticus werd. In die tijd was ik hoofd van een kleine groep computerprogrammeurs aan de Universiteit van Kishinev. Ik kon daarom een relatief afgezonderd bestaan leiden, zonder veel last te hebben van de problemen van het dagelijkse leven en kon zo veel tijd aan mijn Kriya-oefeningen en meditaties wijden. Echter, ondanks al deze inspanningen, kwam ik niet dichterbij de Geest. Mijn zoektocht naar esoterische kennis werd een vruchteloze bezigheid van het verzamelen van zeldzame verhandelingen. Het bestuderen ervan leidde me naar de wereld van dromen, maar eindigde steeds weer in een bittere teleurstelling en nog een paar droge mentale schema's in mijn hoofd.

Deze vele jaren durende, eenzame zoektocht bracht me langzamerhand tot de brandende vraag: waar kan ik iemand vinden, die mij door deze sleur van de zichtbare wereld kan leiden?

Eens, in een zomernacht, tijdens mijn meditatie op de foto van Sri Yukteswar, kreeg ik het gevoel, dat hij mij direct aansprak: 'Als je in het mysterie van jezelf wil doordringen, ga dan naar Odessa³, naar je vriend. Daar zul je vinden waarnaar je zo lang zocht. Je hebt maar drie dagen.' De ogen van Sri Yukteswar op de foto werden levendig. Het leek alsof hij zijn mentale boodschap aan mij bevestigde.

‘Maar welke vriend?’ vroeg ik hem in gedachten. ‘Ik heb zo veel vrienden en kennissen in Odessa!’ Maar er was geen contact meer, zijn foto zag er weer uit als gewoonlijk. Ik probeerde me nog een poosje op hem te concentreren, maar de onzichtbare deur bleef dicht. Ik ging slapen. Toen werd ik wakker, een vriendelijke ochtendzon scheen. Ik sprong op en deed het raam wijd open. Een meesje kwetterde op een tak van de populier. Ik herinnerde mij plotseling mijn visioen, en voelde een lichte elektrische stroom door me heengaan.

Snel kleepte ik me aan en ging naar buiten. De ochtendzon speelde met haar warme stralen op de groene bladeren van de bomen en de bruine dakpannen. Over het trottoir slenterend, probeerde ik de situatie te begrijpen en mijn verstrooide gedachten te ordenen. Het advies van Sri Yukteswar was in mijn hoofd geprent, en de wens om dit te controleren werd steeds sterker. ‘Zelfs als dit visioen slechts een spel van mijn onderbewustzijn is geweest, zal ik niets te verliezen hebben bij een reisje naar Odessa,’ redeneerde ik. ‘In laatste instantie win ik erbij: een verzetje in de zeebries en een leuk bezoekje aan mijn oude vrienden. En, stel je voor, dat het een waar visioen was!’ Ik belde met mijn plaatsvervanger en zei dat ik mij voor drie dagen ging terugtrekken, en dat hij verder alles zelf moest regelen. Dit gebeurde niet voor het eerst, dus ik maakte mij verder geen zorgen over mijn laboratorium.

Odessa, dat lui uitgestrekt lag aan de oevers van de Zwarte Zee, zou ik nog kort voor het middaguur kunnen bereiken. Ik ging naar het station, kocht een kaartje, nam plaats op een houten bank van een oude wagon, en dook in het boek van Steiner ‘Hoe verkrijgt men bewustzijn op hogere gebieden?’ De trein vertrok. Een vrijpostige zigeunerin van rond vijftig jaar, in een veelkleurige jurk, kwam bazig de wagon binnen. Zij wierp een blik op de reizigers en kwam toen naar mij toe.

Ik hield niet van opdringerige zigeunerinnen met hun natuurlijke neiging tot magie.

Maar, alsof ze het erom deed, richtte ze haar hypnotische blik op mij en zei een beetje brutaal: ‘Geef een arme vrouw een roebel, dan zal zij je de toekomst voorspellen’.

Ik geloofde deze rakkers nooit, want zij gebruiken geraffineerde methoden om geld uit je zakken te kloppen. Ik zwichtte echter voor haar pressie, en stopte een roebel in haar donkere handpalm. Behendig pakte ze mijn hand en zei: ‘Je lot zal veranderen, en de verre weg zal je overkomen, bewandel hem en kijk niet om. Vergeet alles

wat je vroeger had, houd je niet vast aan wat zal komen. Als je me nu wat meer geeft, zal ik de rest ook vertellen’.

‘Ik heb geen enkel kopeke⁴ meer’ zei ik en keerde mijn lege zakken binnenste buiten. Ze fladderde boos met haar gekleurde rok in mijn gezicht. Nadat ze op de grond gespuugd had verdween ze in de volgende wagon.

‘Waar komen zulke sluwe vossen toch vandaan,’ dacht ik met afkeer. Drie uur later liep ik op de trottoirs van Odessa in de richting van Babel Straat, waar mijn oude vriend George woonde. Hij was een bijzondere, en vreemde man. Zijn flat was altijd stampvol met lokale mystici en gelijksoortige gasten uit alle hoeken van het land, zoals kluizenaars en volgelingen van Rajneesh, Castaneda, Aurobindo en andere geestelijke leraren. Ik wist dat George zo nu en dan zo moe werd van zijn gasten, dat hij niet reageerde op de deurbel of door het raam achter ontsnapte. Zijn gasten kenden inmiddels deze eenvoudige kunstjes en bleven gewoon een tijdje wachten op zijn onontkoombare terugkeer. Ook George besloot van tijd tot tijd zijn leven te veranderen. Dit begon altijd op dezelfde manier, t.w. de deuren van zijn flat werden gesloten en niemand kwam er meer in. Hij mediteerde en vastte dan drie tot vier dagen, in de hoop dichterbij God te komen. Maar, zodra hij voelde dat zijn kracht enigszins was hersteld, stortte hij zich weer in dezelfde oude maalstroom.

De zomerhitte hing in de straten, en een lichte bries bewoog de bladeren van de grote kastanjbomen op de Primorski Boulevard. Ik betrad verheugd de kleine gezellige patio en keek rond. De grote rode kat van George zat naast de trappen, zijn staart tegen de grond gedrukt. Hij bekeek me waakzaam. Ik ging de donkere trap met uitgesleten treden op naar de galerij. Ik keek door het raam naar binnen en nam een nogal ongewone situatie waar.

Mijn kennissen, de esoterici van Odessa, zaten achter een lange tafel, met voor ieder een schaakbord. Aandachtig bestudeerden ze de ingewikkelde posities, en rookten daarbij lange sigaren. Hun ogen glinsterden op onnatuurlijke wijze. Een goedgebouwde man met grijze krullen stond, met zijn rug naar mij toe, voor de tafel. Hij straalde de rustige zekerheid van een wijze uit. Dit in tegenstelling tot de gespannen, met tabaksrook gevulde, atmosfeer in de kamer. Ik hoorde hem zeggen ‘schaak’. De rode kat klom op dat moment op de vensterbank, en begon goedgehumeurd te spinnen. ‘Monsieur, voor u schaakmat’, klonk de stem van de vreemdeling weer. Ik bedacht dat de zelfverzekerde Odessieten sinds lange tijd niet zo’n grote nederlaag hadden geleden. De deur van George’s apparte-

ment stond bijna altijd open, en zonder te kloppen ging ik de kamer binnen.

‘Eindelijk kom je ons eens opzoeken,’ groette George me. Hij had een licht hemd aan en versleten jeans, en lag onderuit in de oude armstoel. Hij stond lui op. Zijn lichtgekleurde ogen keken me verbaasd aan. ‘Als je nog steeds op zoek bent naar iemand die je de richting van het Pad kan wijzen, dan kun je jezelf gelukkig prijzen, want die is hierheen gekomen’.

‘En jij dan?’ Ik was verbaasd.

‘Laten wij eerst eens kijken wat het oplevert,’ zei George en bracht me naar de vreemdeling.

De gast onderscheidde zich van de free-and-easy inwoners van Odessa, met hun jeans en gekleurde T-shirts, door de formele stijl van zijn onberispelijke lichte overhemd en donkere, door een kleermaker vervaardigde, pantalon. Uit zijn kaarsrechte houding sprak waardigheid en afstandelijkheid. Ik dacht opeens, dat zijn gelaat met zulke verfijnde edele lijnen en zo’n vriendelijke blik, dat van een middeleeuwse ridder zou kunnen zijn.

George stelde me voor en zei lichtelijk grijnzend: ‘Dit is Kasyan uit Moldavië, een veelbelovende mysticus,’ De vreemdeling keek me aan, en ik voelde dat niets voor hem verborgen bleef. ‘Noem me maar G,’ zei hij en stak zijn hand uit. Zijn handdruk was ferm en warm. Toen keerde hij terug naar de schaakborden.

Ik pakte een ‘samizdat’⁵ nieuwigheidje uit George’s verzameling en ging op een bankje in de hoek zitten, door het boek bladerend en af en toe met een blik op het schaaktoernooi. Zo gingen enkele uren voorbij. De spelers, die de strijd verloren hadden, werden vervangen door nieuwe mededingers, maar G bleef onverslaanbaar. De verliezers vertrokken echter niet, ze drongen om G heen en vertelden hem geestdriftig allerlei verhalen, om de beurt of allemaal tegelijk. Ik ving af en toe losse woorden en zinnen op en kon daaruit opmaken, dat het nogal privé details uit hun leven waren en hun mystieke ervaringen. Daar ik deze mensen en hun gebruikelijke ironie jegens elkaar en hun scepticisme goed kende, vroeg ik me verbaasd af, hoe het G zo goed lukte hun vertrouwen te winnen. George raakte echter steeds meer gespannen en keek bezorgd. Toen laat in de middag het toernooi beëindigd werd zei G: ‘Ik ben van plan naar het strand te gaan. Wil iemand me gezelschap houden?’ Er viel een stilte.

‘Ik zal u met plezier vergezellen,’ zei ik.